

[Pürschel.]

Taler, jo ogsaa dette, om det er rigtigt at holde Grænsen ubestemt, saaledes som der staar her: en lavere Grad af Strafarbejde, eller om man hellere skal gaa til at sætte f. Eks. 2 Aar, som det har været foreslaaet paa et vist Trin af Behandlingen.

Et andet Spørgsmaal, man skal tage Stilling til, er dette, om Domstolene skal kunne bestemme Værgeraadsforsorg i Stedet for Straf, saaledes som Professor Torp har holdt paa det, men som det ikke er foreslaaet hverken i den sidste Kommissionsbetænkning eller i noget af de Udkast, der har været forelagt for Rigsdagen.

Der er altsaa efter min Mening flere Spørgsmaal, som bør overvejes i et Udvalg. Men jeg vil gerne paa mit Partis Vegne tilsige dette Lovforslag en velvillig Behandling og ogsaa en hurtig Behandling, dog ikke hurtigere, end at den levner Tid til en rolig Overvejelse af de ikke helt uvigtige Spørgsmaal, som dette Lovforslag berører.

C. C. Heilesen: Den Henlæggelse fra Justitsministeriet til Statsadvokaterne, som Lovforslaget gaar ud paa at gennemføre, af Afgørelsen af Spørgsmaalet om Frafald af Paatale for Lovovertrædelser, begaaede af Børn og unge Mennesker mellem 14 og 18 Aar, kan, saaledes som Lovforslaget er formuleret, komme til at betyde en ikke helt ubetænkkelig Svækkelse af Garantien for Afgørelsernes Ensartethed, men behøver med den efterhaanden betydelige Praxis, der gennem Aarene har udviklet sig paa dette Omraade, ikke at komme til at betyde en saadan Uensartethed. Paa den anden Side er det utvivlsomt rigtigt, som i Bemærkningerne fremhævet, at det ofte er af Interesse at faa tilvejebragt en Ordning af disse Børns og unge Menneskers Forhold hurtigere, end det er muligt, naar Sagen i alle Tilfælde skal forelægges en Centralmyndighed. For saa vidt maa jeg med Velvillie se paa det Formaal, Lovforslaget har sat sig. Da der nu vil blive nedsat et Udvalg og paa det Stadium, Forhandlingerne er her i Salen i Dag, vil det formentlig være naturligt at opsætte en nærmere Prøvelse af de forskellige Hensyn, der her gør sig gældende, til dette Udvalg. Vi vil imidlertid fra vor Side gerne medvirke til en hurtig Gennemførelse af den Simplificering, Lovforslaget er Udtryk for.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg takke for den velvillige Modtagelse, Lov-

forslaget gennemgaaende har faaet. De Udtalelser, der er faldet, giver mig Haab om at faa det igennem forholdsvis hurtigt.

Maa jeg overfor det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen sige, at det selvfølgelig er rigtigt, som han siger, at naar man decentraliserer, er der Fare for en vis Usikkerhed. Det er en Følge af Decentralisationen. Men ikke desto mindre er jeg og mange med mig Tilhængere af Decentralisationen, fordi vi mener, at derved kommer Sagerne til at glide lettere og hurtigere. Den Fare for Uensartethed, som man frygter for kan opstaa, tror jeg kun er teoretisk. Det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen har fuldstændig Ret, naar han siger, at der netop paa dette Omraade har uddannet sig en saa bestemt Praxis i de 20 Aar, der er gaet, at der ikke er nogen Fare for Usikkerhed.

Jeg maa ligeledes give det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen Ret i og Tilslutning til, at der ikke ved dette Lovforslag sker nogen reel Afgørelse af Spørgsmaalet 14 eller 15 Aars Alderen som Grænse for en Persons Straffbarhed. Det Spørgsmaal maa vi drøfte i Straffelovsudvalget. Selv om man sluttede sig til dette Lovforslag fra Socialdemokraternes Side, opfattede jeg det ikke som et Udtryk for, at de ogsaa ved Straffelovens Revision vil slutte sig til 14 Aars Alderen. Dette er kun Forslag til en Lov, der skal gælde midlertidigt, indtil vi faar den nye Straffelov. Naar det ærede Medlem derimod siger, at man ved dette Lovforslag slaar Ensartetheden i Stykker, er det ikke rigtigt; tværtimod, ved dette Forslag vil man netop opnaa en Ensartethed i Afgørelserne, idet alle de Afgørelser, der falder ud til, at der ikke skal finde Tiltale Sted, afgør Statsadvokaten, og i de Sager, hvor der skal finde Tiltale Sted, kan Ministeriet foreslaa visse Regler at gaa efter, og Rigsadvokaten og Ministeriet kan stadig væk kontrollere, at disse Regler overholdes.

Maa jeg overfor det ærede Medlem Hr. Pürschel, som lige omtalte, at der var to særlige strafferetlige Lovforslag fremlagt her, sige, at jeg tror, at det ærede Medlem og jeg hurtig vil blive enige om, at Sterilisationsforslaget ikke kan jævntilles med en Straffelov, da det netop er Meningen, at det skal ligge udenfor Straffeloven, saa det kan jeg forbigaa. Derimod er det rigtigt, at dette Lovforslag hører hjemme i Straffeloven, men naar det ærede Medlem Hr. Pürschel siger, at jeg ikke har givet nogen Begrundelse af, hvorfor jeg er kommet med det, forekom-